(המשך מעמוד 11)

במועצת־הביטחון של האו"ם החלו גישושים דיסקרטיים לקראת האפשרות של כינוס האו"ם, כדי לתבוע מישראל להימנע מהוצאתו להורג של „לוחם־שיחרור פלסטיני".

לשיא הגיעה הדראמה כאשר סירקם האמיסיור קריאה נוגעת־ללב, שבה ביקש את ממשלת־ישראל לחנן את „הצעיר הטועה שסעל ממניעים אידיאליסטיים... מיליוני הנוצרים ית־ פללו בחג־המולד לשלום הנער, שנולד לא הרחק מן המקום שבו עמדה עריסת אדוננו ישוע המשיח..."

■ ■ ■

ב יום השלישי, ה־22 בדצמבר, שבוע לפני מועד ההוצאה־להורג, נעלמו ברומא חמישה תיירים ישראליים, ביניהם שתי נשים.

כעבור תשע שעות התקבלה בחדר־החדשות של הרדיו האיטלקי הודעה מטעם „הבריגאדות הארומות", שהודיעו כי חמשת הישראלים נאסרו על־ידן, הועמדו למישפט לפני „בית־דין עממי" ונדונו למוות, „בעוון השתייכות לצבא הישראלי הפושע וביצוע פשעים נגד האנושות." נאמר כי פסק־הדין יוצא לפועל ביום שבו ירצחו הישראלים את „לוחם־השיחרור הרגול מחמוד פאוזי."

באותו יום חטף אירגון בשם „פעולה ישירה" את נספח־העיתונות הישראלי בפאריס. שלושה צעירים, חברי מישלחת־נוער ישראלית בגרמניה, נחטפו על־ידי כנופיית באדר־מיינהוף. בכל המיקרים נמסרו הודעות על הכוונה להרוג את החטופים, אם לא ישוחרר פאוזי.

„לא ניכנע לטרור!" הכריז יצחק שמיר, במסיבת־עיתונאים סוערת, שבה פרצו תיגרות־ידיים בין עיתונאים ואנשי־ביטחון. „עברו הימים שבהם אפשר היה לסחוט אותנו!"

למחרת היום פתחו שישה זוגות־הורים, שבניהם נחטפו, בשביתת־רעב לפני ביתו של ראש־הממשלה.

■ ■ ■

ל תכן שהמכה הקשה ביותר היתה חטיפת המטוס האמריקאי.

ב־24 בדצמבר השתלטו חמישה צעירים פלסטינים על מטוס חברת פאן־אמריקאן ובו 384 נוסעים, כמעט כולם אמריקאים בדרכם הביתה לקראת חג־המולד. שעה קלה אחרי המראת המטוס ברומא הודיעו החוטפים שהם יפוצצו אותו, אם לא ישוחרר לאלתר מחמוד פאוזי. נראה כי ידידים אישלקיים עזרו לחוטפים להכניס למטוס כמות גדולה של נשק.

המטוס הוטס לנמל־התעופה של ביירות. דיפלומטים אמריקאים, שפנו בבהילות אל חאפז' אל־אסד ונביה ברי נענו בקרירות ש„אין מה לעשות", כל עוד „מתמידים השילטונות הציוניים בעמדתם הבלתי־אנושית."

חג־המולד עמד בכל העולם בסימן האירועים האלה. כמרים דיברו בדרשותיהם על „הנער מבית־לחם", ולא פעם נרמז על השוואה בין מישפט ישוע ומישפטו של פאוזי.

נשיא ארצות־הברית ביטל את חופשת חג־המולד שלו וחזר לבית הלבן. בוושינגטון נפוצו שמועות על דברים קשים ביותר שנאמרו בטלפון בשיחה בין רגן ופרס, שהגיעה, לדברי כתבים יודעי־דבר, ל„טונים גבוהים מאוד".

מהדורות־החדשות של ליל חג־המולד הראו הפגנות־המונים סוערות ברחבי ישראל, שבהן נראו מפגינים בעלי פנים מעוותות משינאה כשהם צורחים: „מוות! מוות!" לאחר מכן נראתה אמו של המחבל, כשהיא מתחננת באוזני העולם שלא להניח ליהודים „לגזול ממני את בניי" על המירקע הופיעה תמונתו של מחמוד פאוזי, כשהוא שולח מבט עצוב לעבר המצלמה. אחריו נראו הוריהם של החטופים הישראליים, כשהם נושאים שלט מצוייר בכתב־יד: „איפה המצפון?" משם עברה המצלמה לאמה של אחת החטופות האמריקאיות, שאמרה: „תמיד אהבתי יהודים, אך לעולם לא אסלח לישראלים, אם יגרמו למות בתי." תצלום של נערה בלונדית, בעלת חיוך קורן, הופיע לרגע על המירקע.

המהדורה נסגרה בהופעה בלתי־רגילה של האמיסיור על המירקע, כשהוא אומר: „ברגע האחרון אני פונה אל מצפון השילטונות באריה־הקודש, בשם כל בעלי הרצון הטוב בעולם כולו. ואני מתפלל אל אדוננו שירכך את ליבם..."

■ ■ ■

א רבעים ושמונה שעות לפני מועד **היה זה כאילו העולם כולו עצר את נשימתו.**

מול בית־הסוהר רמלה קם מחנה אריה. יותר מאלף ציוותי־טלוויזיה ועיתונאים ללא־ספור מרחבי העולם השתכנו שם ושמרו יום־ולילה. הצלמים קיוו להשיג סקופ עולמי על־ידי תפיסת פני הנדון — ולוא במשך חלקיק השניה — בחלון תאו. כל מי שהתקרב לבית־הסוהר צולם ורואיין ארוכות. מחנה שני התמקם מול מישרד ראש־הממשלה.

בהעדר ידיעות אמיתיות, החלו הכתבים לחבר סיפורים מפירורי ידיעות ושמועות על מעשי הנדון למוות. מחמוד פאוזי אוכל. מחמוד פאוזי מתפלל. מחמוד פאוזי מחבר צוואה לעם הפלסטיני. מחמוד פאוזי כותב לנערה שבה התאהב מרחוק, אך שמעולם לא דיבר עימה. מחמוד פאוזי כותב תשובה לנער יהודי בן 12, שכתב לו כמה מילים נרגשות.

פורסמו תרשימים (דמויניים) של תא־הגרדום וסיפורים על סוהרים שהתנדבו לתפקיד התליין.

100 אנשי־רוח ישראליים פתחו בצום.

■ ■ ■

ע ם צאת השבת, ביום ה־28 בדצמבר, פחות מ־12 שעות לפני מועד הביצוע, התכנסה הממשלה לישיבת־חירום.

המצלמות הראו את השרים. כשהם באים אחד־אחד ונכנסים לבניין. רק אריק שרון צחק לעבר המצלמות. שר־הביטחון נראה כשבר־כלי, משה ניסים רזה בעשרה קילו, שר־המישטרה נראה חיוור ותשוש.

בישיבה דיווח פרס כי קיבל למעשה אולטימטום מידי הנשיא רגן. „העם האמריקאי תמך בישראל בדם ליבו ובזיעת אפו," אמר הנשיא. „יש לנו מחוייבות עמוקה לביטחונה של ישראל. אבל העם האמריקאי מצפה מישראל שתגלה מידה של הכרת־תודה." הרמז היה ברור. שר־החוץ מסר את הדיווחים האחרונים מפי השגרירויות ברחבי־העולם. היה זה כאילו למעלה העולם ב־48 השעות האחרונות על הביעיה הפלסטינית יותר מכפי ששמע במשך 50 השנים האחרונות.

נשיא־מצריים הודיע שארצו תנתק את כל היחסים עם ישראל אם יבוצע גזר־הדין. מועצת־הביטחון קיבלה פה אחד החלטה שקראה לשיחרור „העצירי הפוליטי".

השר עזר וייצמן דיבר בגסות. „אתם התנהגתם כמטומטמים מהרגע הראשון," אמר „עכשיו תאכלו את החרא שלכם. צריכים לשחרר את האיש מיידי"

„יצאת מדעתך?" שיסע אותו אריק שרון. „אם ניכנע עכשיו, נחסל את האמינות של ישראל ושל צה"ל. אם אין לכם עצבים די חזקים, אז לי יש. אי תתנהגו כסבתות. שכל העולם ילך לעזאזל!"

„אם האמריקאים יפסיקו את סיוע־החירום, לא יהיה לנו בנזין בעוד חודשיים." אמר שר־האוצר „אז נלך ברגל!" קרא שריר, אך השתתק כאשר ראה את הבעות־הפנים של עמיתיו.

שר־האנרגיה הניח לפני שימעון פרס פיתקה, שבו רשם: „אם לא יבוצע גזר הדין, יסגינו מחר מיליון איש נגד הממשלה. הממשלה תיפול, ואני חרא לחשוב מה יקרה."

שימעון פרס הרים את ידו. „מכיוון שההחלטה המקורית התקבלה על־ידי שרי הביטחון, החמישפטים, אני מציע שנטיל עליהם גם הפעם לדון בכל ההיבטים של המצב ולהחליט אם לבצע את גזר־הדין או לא. החלטתם תחייב את הממשלה כולה."

יצחק רבין רצה לקפוץ מכיסאו, אך עצר בעדו. הממשלה החליטה פה אחד.

■ ■ ■

ב מרוצת הלילה, בעוד שמחמוד פאוזי התפלל בתאו ומטוסים עמוסים בעיתונאים נחתו בארץ, אירעו בכמה מקומות בארץ מהומות דמים. מחייבי עונש־המוות ומתנגדיו התנגשו בכיכרות.

בשש בבוקר, שעתיים לפני המועד שנקבע לתליה, הודיעו רבין וניסים את החלטתם ———

„ברגע האחרון אני פונה אל מצפון השלטונות בארץ־הקודש!"

משבצתון השולם הזה

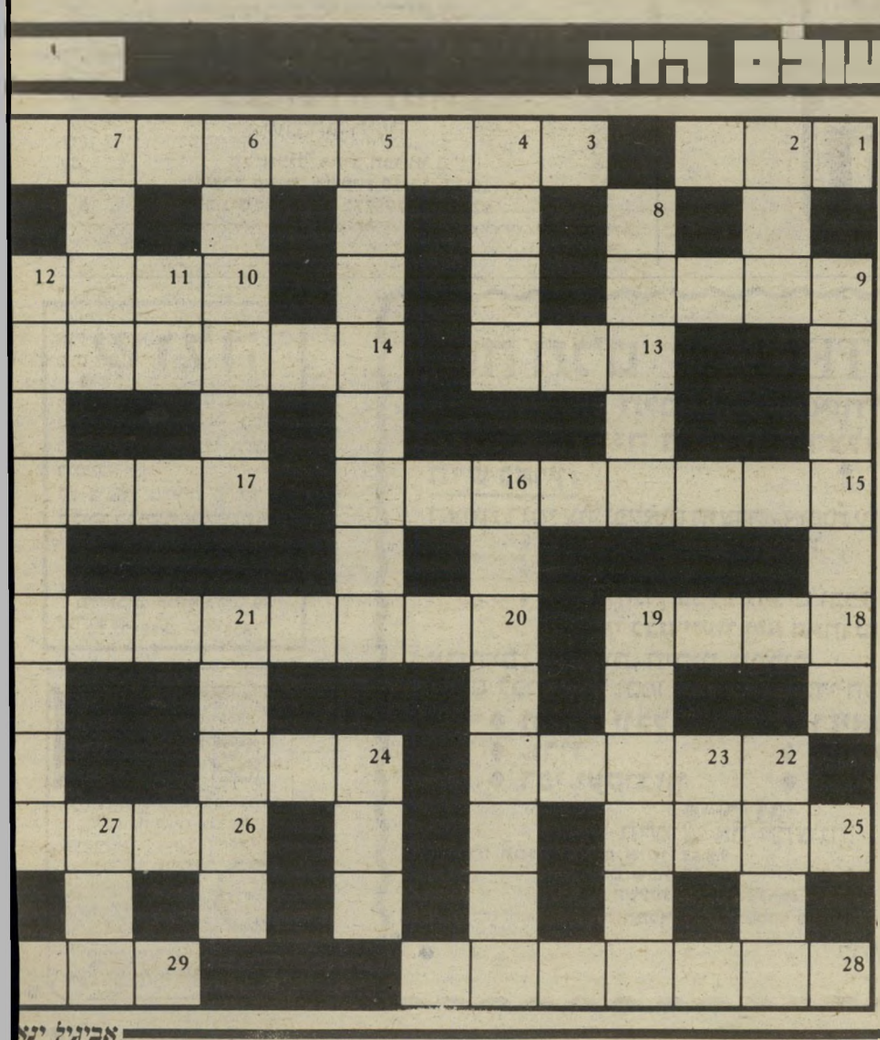

מאוזן:

1. מי מפחד מישומר הדת? (3)
3. בטחו ביועצים, ובמו ידיהם כרתו את הענף שעליו פרנסתם (4, 5)
9. טובע בתוך העפר והבוץ בניגריה (4)
10. המיניסטר הוא אפס. זאת רואים מיד (4)
13. הרמז נמצא בארכיאולוגיה (3)
14. המתחבר לרשעים נמצא בעמות רע (6)
15. את מה שלקחה לעצמה מינרוה (3, 5)
17. תעיף מבט על הקבוץ בעמק (4)
18. ראש־ממשלה סתום? (4)
20. אמר יורש־העצר — אמלא כול שיוטל עלי, וכתר לא אשים על ראשי (3, 5)
22. האלה נקמה בצפור הישנה (5)
24. עף מהטירונות בגלל החטא? (3)
25. חגורת־החצים היא אבי הנשק המודרני (4)
26. המחלה מכה שוב (4)
28. זה שהלך לישוק לפני שנה. ישוב בחג־הפסח. מענין מה יצליח לקנות באותו מחיר (3, 4)
29. המחקר לא התקדם? (3).

מאונך:

2. תפקיד צבאי לגאון (3)
4. שם איום ונורא יצא לרפובליקה הגרמנית (4)
5. „..... .... ישא עליכם משל" (מיכה) (4, 4)
6. חוקי רוב עמי המזרח חקוקים על אבן בלובר (6)
7. יבוא עייף מעמל־כפיו (4)
8. הסוד טמון במחסה (5)
9. בטוי שאבר עליו כלח. כמה עלוב (3, 4)
11. צריך להוסיף איש גם לנחום (2)
12. ידידות שמגרשת את פורה (שר־השכחה). כדברי השר (4, 5)
16. „קום, טפס כבר!" — מתחנו אותו (3, 5)
19. שם לערבי. טפה מהמתוק (6)
21. רוצה נורא. אבל אולי כבר לא יכול (5)
22. מנעול חלול (4)
23. אולם ומלואו (2)
24. שלל את תומרקין על הסף (3)
27. היסוד נרשם בחוזר (3).
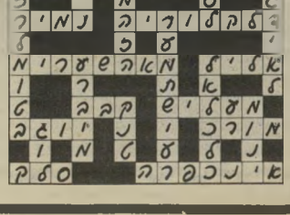
פתרון תשבצופן 2499